

meest wadata ja kuulda, igga sam olli tal omäs kohhas ja igga sõna omäs paigas. Ta olli kaugelest ümber reisinud ja olli paljo näind ja kuulnd, ja olli mõnda ka tähhele pand ja õppetust wasta wõtnud inimeste käest ja juhtusest. Ulli olin ärra tallitand ja läksin tuppa taggasi juttu sahkama. Jo Andres ja wõeras mees ollid juttu allustand.

Andres ütles: „Jubba nälg kohhendab kaeskotti ja korib keppi. Kust poolt kullas mees tulled, kas iggal pool rukkis ni waene on, kui meis?“ Wõeras ütles: „Jumal parako, iggal pool sesamane willetsus. Mõisa wäljade peal iggal pool kaunis willi, agga kui tuul tallopoja põldude möda puhhub, üks kōrs teist kinni ei sa.“ Miina siis küsisiin: „kudda se ime-assi tulled, et iggas kohhas tallopoja wäljad sandid ja mõisa wäljad kaunid?“ Wõeras ütles: „ei olle se werske seemne pärrast, ei olle se oleto külwamise sü, ei olle se tule ei ka ku teggu, — aina miñewa süggise ilm ja wihm rikkus tallopoja rukkiwäljad ärra.“ Mulle tulli jo süddame jällestus peale — jubba Andres wangutas pead ja ütles: tühhi jut!

Wõeras mehhe wisi ei tunnud ja wõttis selle sõna poleks wihhaks, üteldes: „wai nõnda; miina tahhan omä kōne ärraselletada, üttele siina siis parremat õppetust, ja same siis kuulda, kummale kolmas mees õigust annab.

Miina ollen kaugeleste maal ümbersõitnud

ja ollen moisnikkude ja tallorahwa käest kuulnud, et enamiste werske seemnega külwasid; agga werske seemne rukkis on mõisa wäljade peal kaunis ja tallopoja wäljadel aina waene. Kus waña seemnega külwasid, on se samane assi. Sedda sama wisi ei olle ka põlloarrimise sü: oletuma põld on ni sama paljas kui olekandja. Kas ku wõi tule teggu, sedda wõid siina pärrast tähhendata, ehk siina olled targem ku = kubjas ehk tule = katsja kui miina. — Kui sa agga miñewa suwwe ilma tähhele pañid, kül sa siis tead, et Jani päwast Jakobi päwani ja Jakobi päwast 3. Augusti ku päwani wihma ja jälle wihma saddas, igga päw ja igga õ ifka enam, et põldud aina porrilombid ollid. 3. Augusti ku päwal tulli kuiwa ja kuitw taewas jäi meile 28. Augusti sadik, se olli agga pissut ille kolme nāddala; siis akkas jälle wihma puistama ja päw olli päwast märjem. Kuiwal ajal mõisa wäljad saiwad walmis ja olli ka weel seemnel aega iddaneta ja tõusta. Tallopoegade külwi ajad olliwad iljamad. Egga enne Kufki = Marja = päwa iwwa põldu ei wissata. Üks otas weel nore ku peale, teine tõi leppa lehtedest tarkust, kolmas kasse oksadest, neljas otas koer pididi akkama rohtu sõma, — kuiw aeg tõttas möda, ja iwwa, mis liig märja mulla sisse sai, mādđanes ärra, enne kui iddānema akkas. Agga kes perremees ka aekaste